

вотни, но често пхти и самиятъ човѣкъ.

Могжиятъ, силниятъ, огромниятъ орелъ не знае страхъ. Въ глухите лѣсове, а най-вече на високите планински скали си извира той своето гнѣздо, отъ кѫдѣто всѣкиднѣво се отправя на ловъ. За храна му служи месото на всѣко животно.

Забѣлѣжи ли своята жертва, орелътъ почва да се вие високо въ вѣздуха, прави крѣгове и полека се спуска все по-ниско и по-ниско, и най-послѣ като отпусва крилѣ, като стрѣла налита на своята жертва и почва силно да я удря съ своите голѣми крака.

Видѣ ли нѣкѫдѣ заиграли се дѣца, понѣкога орелътъ хваща нѣкое и го отнася. Случвало се е орелъ да се впушта и на вѣзрастенъ човѣкъ. Ето какво се е случило еднажъ:

Всрѣдъ едно село на поляната пасяла една угоена свиня. Върху нея изведенажъ налетѣлъ единъ огроменъ орелъ. Единъ селянинъ, който въ това врѣме билъ тамъ на близо, прогонилъ орела. Тогава орелътъ се нахвѣрлилъ върху една котка, която тичала наблизо . . .

Орелъ.

Орелътъ го наричатъ царь на птиците. Той е жестокия владетель на вѣздущините пространства, отъ когото си злѣ патятъ не само птиците и другите животни,